

درباره انجمن

وظایف و ساختار انجمن ما اهداف و روند تصمیم‌گیری در اساسنامه درج شده است. فراتر از این می‌خواهیم در باره ارزش‌ها و اصولی که بنیان کار ما را تشکیل می‌دهند، با شما صحبت کنیم.

این ارزش‌ها حاصل تجربه‌های متنوع ما در زمینه‌های گوناگون از جمله در روانپزشکی، از روند کار روی بیماران روانی بستری در بیمارستان و برخی تجربه‌های تلخی که ما در کار روزانه و در عمل کسب کرده ایم.

با این حال، ما قصد نداریم هیچ مقررات اضافی را در اینجا پیشنهاد کنیم، بلکه هدف این است چگونه می‌خواهیم از ارزش‌های BOP & P (سازمان افراد با تجربه در زمینه روانپزشکی و افرادی که در بخش روانی بستری بوده‌اند) مراقبت و بر این اساس با یکدیگر برخورد کنیم و در پایان چه نوع حریم‌هایی را می‌خواهیم در انجمن ایجاد کنیم. این پیش‌نهادهای کامل نیست و آیه هم نیست که تغییر ناپذیر باشد.

اگرچه همه ما چگونگی تشخیص و متد‌های درمان روانی را می‌شناسیم، اما می‌دانیم تجربه‌های ما در مورد سیستم روانپزشکی متفاوت است. این فقط در مورد برآورد منفی یا مثبت منحصرنمیشود، بلکه ریشه آن در این واقعیت نهفته است که ما در جهانی عادلانه و برابر زندگی نمی‌کنیم. جایگاه اجتماعی متفاوت ما بر چگونگی نحوه درمان روانپزشکی و تشخیص بیماری تأثیر مستقیم دارد. تجربیات ما از سیستم روانپزشکی محصول همین موقعیت‌های اجتماعی ماست. این مواضع نابرابر ناشی از ریشه قومی و متعلق بودن یا نبودن به جایگاه اجتماعی برتر است.

این تفاوت در ارتباط با جنسیت، سن، سوابق تحصیلی، وضعیت مالی، مذهب و عقاید، گرایش جنسی، اختلالات جسمی و حسی و بسیاری از عوامل دیگر مربوط می‌شوند که زندگی ما را تعیین می‌کنند.

ما می‌خواهیم این تفاوت‌ها را نه فقط بپذیریم، بلکه می‌خواهیم آنها را درک کنیم و بدانیم که هر یک از آنها روی ما چگونه تأثیر می‌گذارند.

ما می‌خواهیم با یکدیگر با احترام و حقوق برابر رفتار کنیم. در اینجا موضوع بحث بر سر آن نیست که بخواهیم به یک رفتار اجتماعی شایسته اشاره کنیم، بلکه هدف روبرو شدن صادقانه و با تمرکز خاص به نابرابری‌هایی است که زندگی ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

ما نمی‌خواهیم الگوهای حاکم بر ظلم را در کار خود بپذیریم و آنها را تحکیم بخشیم. این به این معنا نیست که ما نه فقط از نژادپرستی، تبعیض جنسی، خصومت با معلولین و سایر اعمال تبعیض‌آمیز فاصله داشته باشیم، بلکه با آنها فعالانه و آگاهانه روبرو شویم.

کانون توجه و تمرکز کار ما روی خشونت روانی و تبعیض است. با این حال، ما تنها روانپزشکی را بعنوان یک پدیده مجزا در نظر نمی‌گیریم، بلکه کانون فعالیت‌های ما در زمینه همه چیزهایی که زندگی ما را متاثر می‌کند. برخلاف دیدگاه‌های تنگ و بحث برانگیز و جنجالی پزشکی، ما ترجیح می‌دهیم که متد کار ما مبتنی بر حقوق بشر باشد. برای این امر اهمیت خاصی قائل هستیم. این بدان معناست که تجربه روانپزشکی با ساختارهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ارتباطی ناگسستگی دارد. به همین دلیل است که ما در همه این زمینه‌ها از برابری و آزادی‌های اساسی حمایت می‌کنیم.

این واقعیت که همه ما درگیر با روان پزشکی هستیم، بدین معنا نیست که درباره روانپزشکی و مراقبت‌های روانپزشکی نظرات یکسانی داشته باشیم. ما می‌دانیم که نه تنها نگرش‌های متفاوت، حتی گاهی نظر مخالف هم داریم. این امر شامل موضوع‌هایی مانند زیر سوال بردن یا پذیرش روش تشخیص‌های روانپزشکی، وجود "بیماری روانی" یا استفاده از دارو (داروهای روانگردان) می‌شود.

از انبرو ما می‌خواهیم حریم ایجاد کنیم که در آن از یکدیگر حمایت کرده و نگرش‌های مختلف خود را مبادله کنیم و از همان ابتدا به تمایز بین حق و باطل اکتفا نکنیم.

در روند تبادل نظر، هر شخص در برابر اعمال خود و در هر تصمیم‌گیری مربوط به زندگی مسئول است. ما به تفاوت‌ها احترام می‌گذاریم و همیشه به دنبال یک بنای مشترک برای اقدامات سیاسی خود هستیم.

انهایی که وقتی تاریخچه زندگی‌شان انگونه تفسیر، و یا به آن تجاوز و گاهی هم حتی پاک شده است، می‌دانند چه حسی در آنها بیدار شده است.

ما نمی‌خواهیم این کار را با یکدیگر تکرار کنیم و نمی‌خواهیم نظر خود را به هیچ‌کسی تحمیل کنیم.

در بسیاری از گروه ها وانجمن ها در سطح مدیریت شان شخصیت های رسمی و غیر رسمی قرار دارند. به نظر ما چنین ساختارهایی مضر است. ما می خواهیم به طور متفاوت و شفاف با هم کار کنیم. بنابراین، ما سعی می کنیم اطلاعات، حجم کار و مسئولیت را به طور مناسب با دیگران تقسیم کنیم.

ما سازمانی هستیم برای افراد آسیب دیده که مبتنی بر خودگردان و خودیاری است. بنابراین ما هیچ خدماتی ارائه نمی دهیم. هر فرد دانش و مهارت های خود را به همراه می آورد تا به طور مشترک فعالیت ها و پروژه هایی را طراحی و عملی کند.

بسیاری از ما خودمان با شرایط اضطراری روانشناختی روبرو بوده ایم و بنابراین درک از رفتارهای غیرنامتوس پیدا کرده ایم. با این حال، این بدان معنا نیست که همه چیز مجاز است و افراد دیگر مسئولیت کاری را که انجام می دهند نداشته باشند. مرز مدارا و بزرگواری افراد همیشه قابل بحث و گفتگو است و باید با آن به توافق رسید.

این امر به ظرفیت افرادی که به طور مستقیم درگیر کار هستند بستگی دارد

خشونت جسمی و روانی و موضع نژادپرستانه، و رفتار خشن علیه همجنس گرایی (همجنس گرا هراسی) و همچنین بی احترامی به ترانس یا همجنسگرایان تحت هیچ شرایطی قابل تحمل نخواهد بود.

ما از همه افرادی که چنین نگاهی دارند دعوت می کنیم با ما همکاری کنند و فضاهایی را ایجاد کنند که در آن همه افرادی که با روانپزشکی درگیر بوده اند، احساس خوبی داشته باشند، صرف نظر از منشأ، وضعیت حقوقی آنها، درجه شناخت آنها از زبان آلمانی یا سایر انگیزها.

ما مشتاقانه منتظر گسترش افق دید خود و جستجوی پیشرفت کار و امکانات مشترک جدید هستیم.

ماه مه 2021